

NAŠE NOVINY

3. května 1995 - 9 (139)

**DNES
OSM STRAN
za stejnou cenu**

Nezávislý třebaňský občasník

Vzpomínka 8. května

Pietní akt k padesátému výročí konce druhé světové války se u zadnotřebaňského pomníku padlým bude konat v pondělí 8. května od 19.00 hodin.

Také o tom se jednalo na minulém zasedání místního obecního zastupitelstva. Program vzpomínky je stejný jako v minulých letech - po krátkém proslovu, který přednese člen OZ, bude k pomníku položen věnec. (Mák)

Vyrovnaný rozpočet Z.T.

Jako vyrovnaný je koncipován rozpočet Zadní Třebaně na rok 1995.

Příjmová i výdajová složka dosahují výše 2.116,700 korun. (Viz. strana 2) (sj)

Naše město stárne...

tvrdí v obsáhlém rozhovoru pro NN starostka Řevnice Marie Tatarová.

Na straně 5 se dočtete o řevnických bezdomovcích, plyncifikaci, obchodní akademii, výstavbě domu s pečovatelskou službou atd. (vš)

Konec války: 50 let

Z MILIONŮ MRTVÝCH SE SVĚT POUČIT NEDOKÁZAL...

V stále ještě sem tam propukajících diskusích o tom, co vlastně budeme 8. května slavit, zda vítězství, osvobození či „jen“ konec války, jakoby se stále zapomínalo na to nejpodstatnější: Tisíce a tisíce mrtvých na všech válčících stranách.

Měřeno „jejich“ optikou je totiž úplně jedno,

jak běsnění, do něhož byli namnoze proti své vůli zataženi, dopadlo. Jim život nevrátili nikdy a nic. Ani sto vojenských přehlídek na Rudém náměstí, ani milion sebevzletnějších projevů v Praze, Paříži a nebo třeba v Tramtárii. Když už se svět z jejich zhromadnělých osobních tragédií nedokázal po půl století poučit (viz Bosna, Čechy, Tádžikistán...), neměl by se alespoň tvářit, že dělení na vítěze a poražené dokáže zvýšit, resp. zmenšit hodnotu jednoho každého lidského života. Nedokáže a připravované monstroslovy ve světle douhajících či naplno zúčtovaných válečných konfliktů bohužel nasvědčují tomu, že všechny (všechny, vítězí i poražené!) oběti II. světové války byly obětmi zbytečnými. Jedinou adekvátní „oslavou“ 50. výročí skončení války může proto od Washingtonu po Tokio být jen tichá vzpomínka věnovaná milionům umučených, padlých a nezvěstných. Vzpomínka ústící v kategorický imperativ: Už nikdy! (K tématu viz str. 3) Miloslav Frýdl

Do třicátých let se v sobotu 29. dubna přenesl kulturní dům v Zadní Třebani. V rytmu charles tonu, foxtrotu atd. se tu tančilo na Shimmy báje, který připravil spolek třebaňské mládeže Impuls. Věšina z přítomných se bavila stejně dobře jako manželé Hejlkovi... Foto NN M. Frýdl

Faráři selhalo srdce

Mrtvý na podlaze svého bytu byl v sobotu 22. dubna nalezen šestaosmdesátiletý litéřský farář Stanislav Nováček.

NN to potvrdil starosta Litně Josef Poláček. Protože kněz nereagoval na klepání a dlouho neotevíral, byl byt otevřen za asistence karlítejských policistů. „Musely být vylomeny dveře,“ řekl Poláček. Přivolaný lékař konstatoval, že faráři selhalo srdce a vyloučil cizí zavinění. Nováčkova pohřbu se v Litni poslední dubnovou sobotu zúčastnil pražský světitel biskup František Lobkowicz. (mf)

„Pocta“ čarodějnicím

Už třetí >Pietní vzpomínka na čarodějnice< uspořádala poslední dubnový den třebaňská kapela Třehnská.

Po táboráku na kopci Voškově, kde se tradičně pájaly místní čarodějnice, hrála kapela v restauraci zadnotřebaňského Společenského domu. (mf)

Kradly známé firmy

Vloupání do budovy obecního úřadu v Zadní Třebani přiznaly dvě podezřelé osoby, které 25. dubna v časných ranních hodinách zadrželi karlítejská a řevnická policie společně se strážníky městské policie Řevnice.

NN to sdělil zástupce šéfa Policie ČR v Karlístejně Bohumír Perlík. Uvedl, že výtečníci přiznali krádež počítačové sestavy a drobností ze zařízení, vše v hodnotě cca 45.000 Kč. „U jednoho z nich byly věci zajištěny,“ řekl Perlík. Zástupce policejního velitele dále potvrdil, že jde o „pachatele z okresu Praha-západ, z velmi blízkého okolí Zadní Třebaně.“ NN se podařilo zjistit, že se jedná o dvě i v naší obci velmi známé řevnické „firmy“. (mf)

Další body pro OZT

5 : 1 dokázali zvítězit fotbalisté B-mužstva Ostrovu Zadní Třebaně na hřišti Všeradic. Zkrátka nevyšlo ani áčko, které díky голу vstřelenému v poslední minutě remizovalo v Podluhách 3 : 3. Další body si naši borci připsali po zápasech s Královým Dvorem a Velkým Chlumcem. Žáci deklasovali Nižbor 15 : 0. (Viz str. 8) (Mák)

Rozpočet na rok 95

PŘÍJMY JSOU PLÁNOVÁNY VE STEJNÉ VÝŠI JAKO VÝDAJE

Finanční rozpočet Zadní Třebaně vychází jednak ze skutečnosti roku 1994, jednak z možnosti získání finančních prostředků, z daní poplatků atd. (pokud jde o příjmy) a z nutných potřeb obce (co se týká výdajů).

Celkový objem finančního rozpočtu pro rok 1995 činí v příjmech 2.116.700 Kč a ve výdajích 2.116.700 Kč. Rozpočet je tedy vyrovnaný. Nejvyššími částkami v příjmech jsou:

- * daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti 605.000 Kč,
- * daně z příjmů fyzických osob 515.000 Kč,
- * daně z nemovitostí 200.000 Kč,
- * za správní poplatky (z provozu hracích automatů) 140.000 Kč,
- * z nájemného (KD, ostrov, pošta...) 170.000 Kč,
- * poplatky za svoz odpadu 100.000 Kč,
- * za ostatní služby místního hospodářství (např. prodej plynu) 200.000 Kč,
- * z drobnějších příjmů - poplatků ze psů 8.000 Kč, ze vstupného 4.000 Kč, za ubytování 7.000 Kč,
- * dotace OÚ Bercun 40.000 Kč na sociální potřeby pro staré občany naší obce s nižšími důchody. S největším objemem finančních prostředků je počítáno na příklad:
- * na opravy komunikací 250.000 Kč,
- * na provoz MŠ, ZŠ a OÚ cca. 320.000 Kč. Zde je počítáno i s nákupem nutného nového kotle ústředního topení, který zajišťuje starosta Lubomír Schneider a s vybudováním nového skladu propan-butanu a prodejny drogerie po bývalém kašněrně,
- * další velkou výdajovou položkou je pokračování

v elektrickém rozvodu - směrem do středu obce, vybudování dalších trafostanic, dále údržba stávající el. sítě, veřejného osvětlení a spotřeba el. energie. To představuje zhruba 350.000 Kč,

* pro správu OÚ je počítáno s cca 300.000 Kč.

U drobnějších výdajů se např. promítají finanční prostředky pro vybavení knihovny 8.000 Kč, pro kronikáře 7.000 Kč, pro místní hasiče 10.000 Kč, pro nákup nové sekačky 60.000 Kč. Počítá se i s financemi na opravu místní kapličky, do jejichž výše se průměrně rozhodnutí památkářů, zda budou na střeše použity nové došky nebo tašky a skutečné náklady.

Členové obecního zastupitelstva Zadní Třebaně jsou si plně vědomi toho, že hospodaří s finančními prostředky našich občanů - poplatníků, s tím, co získáme na daních a poplatcích. Vlastní výdělečnou činnost nemáme. Proto budeme s prostředky nakládat uvažlivě - ve prospěch občanů Zadní Třebaně, které budeme prostřednictvím Našich novin pravidelně informovat.

Josef Malý
Stanislava Jindáčková
Miroslav Hejlek

Z konšelstva

Pravidelné jednání rady obecního zastupitelstva Zadní Třebaně se konalo 20. dubna 1995:

- byl oficiálně schválen rozpočet na letošní rok,
- OZ rozhodlo o zakoupení nové sekačky, která bude využita místními fotbalisty a pro úpravu travnatých ploch u školky a jiných míst v naší obci,
- rekonstrukce nových prostor (sklady OÚ), kde se bude prodávat propan butan, je v plném proudě,
- byla upravena cesta mezi domy Chaloupkových a Livancových,
- písní akt k padesátému výročí konce druhé světové války se bude konat 8.5. od 19.00 u pomníku.

Příští se obecní zastupitelstvo sejde 4. 5. (Mák)

Obchod čekají úpravy

Kvůli rekonstrukci bude po 8. květnu na několik dnů uzavřena zadnořebská prodejna družstva Jednota. NN to potvrdila místopředsedkyně družstva Lada Vlčková.

"Přijde o stavební úpravy," řekla Vlčková, "které se dotknou především vchodových dveří. Částečně se bude měnit i vnitřní uspořádání."

V minulých dnech byla prodejna uzavřena kvůli nemoci vedoucí a její zástupkyně. Jednota puxle Vlčkové rozhodně nepočítá s dlouhodobou uzavírkou obchodu. "Příští týden," uvedla místopředsedkyně v pátek 28.4., "v úterý, maximálně ve středu už by zase mělo být otevřeno." (ml)

Zahrádkáři na jihu

TŘEBAŇSTÍ POUTNÍCI LETOS POPRVÉ NA CESTÁCH

Na první letošní zájezd jsme se my, zadnořebská zahrádkáři vypravili v sobotu 22. dubna. Vyšlo nám to!

Po dlouhém období deště a chladu přišlo konečně nafsávané jaro. Ráno jsme vyjeli až v 6.30, protože první zastávka byla v Blatné, kde zámek, ostatně jako všechny ostatní, otevírá až v 9.00. Autobus tam byl ale už ve čtvrt na devět. To nám umožnilo prohlédnout si město, zvláště pak výborně zásobenou cukárnu.

Místní zámek patřil a po letech už zase patří baronské rodině. Místnosti v něm jsou jaksi menší, takže se našich čtyřicet poutníků muselo rozdělit do dvou skupin, aby se dovnitř snáze vešli.

K obědu jsme se dostavili do hotelu Bfá růže v Písku už v 11 hodin a díky obsluze jsme k naší úplné spokojenosti byli u autobusu v půl jedné. Proto jsme už ve 14 hodin mohli zase klusat z parkoviště v Českém Krumlově vzhůru k zámku. Puxle plán zámekových paní jsme tam měli být ve čtvrt na tři, abychom stihli prohlídku ve 14.30. Všechno klaplo - po prohlídce nám zbyla ještě hodina na procházku a obdivování tohoto starobylého města na Vltavě.

Slovo starosty

V uplynulém měsíci byla dokončena rekonstrukce „sekadla“ u lípy, což jistě zlepšilo vzhled obce. Zároveň bylo započato s prací na druhém u nádraží. Dále probíhá úprava nových prostor prodejny PB a prodejny drogerie zhruba, kterou zabezpečuje p. Hejliková ve vlastní režii. Věřím, že tyto akce budou dokončeny současně a někdy koncem května příjdem zřádkáři již do „nového“. Současně pokračují práce na SD - nabílení fasády z jižní strany včetně náteru oken, rekonstrukce staré kuchyně pro její další využití. Byla dokončena studie rekonstrukce elektrických rozvodů v obci a podána přihláška k získání peněz na realizaci. V ulici k Václavům bylo uvedeno do provozu nové veřejné osvětlení a probíhá demontáž již nepotřebných sloupů. Startí světla bychom chtěli použít k osvětlení cesty od p. Barocha směrem k lesu.

Další termín přistavení mobilního kontejneru k hasičárně je 5.5., tentokrát však bude k dispozici až do pondělního rána. Současně Vás chci požádat, abyste do kontejneru nedávali železo, dřevo, papír atd.

Hovořil jsem s p. Brabcem, majitelem lesa, ohledně odvozu kmenů od silnice do Revnic, Bohužel, v současné době je poškozena technika pro nakládání, ale bylo mi přislíbeno, že hned, jak bude auto schopné provozu, bude tato nebezpečná překážka odstraněna.

Pro snadnější údržbu fotbalového hřiště, zahrady u školky a travnatých obecních pozemků bylo rozhodnuto zakoupit traktorek k sekání trávy se samosběrem. Do funkce „obecního sekače“ se nabídl p. Zdeněk Frydrieh, pravděpodobně se s ním.

Závěrem musím bohužel konstatovat, že se dosud nikdo z těch, kterým leží na srdci (což dají písemně najevo) ochrana a údržba obecní zeleně, nepřihlásil a nenabídl svoji pomoc.

A to nejlepších na koner - nezapomeňte na určené nadcházejícího měsíce: Byl lásky čas...

Lubomír Schneider, starosta

Co vy na...

...to, že popelnice trebaňských občanů slouží o-pět jako odkládací místo chatářům?

Svíží odpad s naprostou samozřejmostí do nich odkládají. Vážení chatáři, rače své igelitové tašky plné prázdných plechovek a všeho možného vyhazovat tam, kam patří - do přistavených kontejnerů, nikoliv do soukromých popelnic a nikoliv různě po ulicích. Před několika dny se objevily dokonce dva plné velké pytle odpadu blízko nádražní restaurace.

...to, že už vloni jsem upozorňovala v NN na to, jak nesmírný nepořádek je v řádných místních fotbalistů na Ostrově?

Okna jistě nikdo neumyl několik let. Bude zjednána náprava, nebo i letos budou rekreanti po zhlédnutí těchto míst jen kroutit hlavou?

...to, že mně z Prahy volala jistá paní, která nikdy ve Třebani nebyla, ale četla NN a viděla v televizi fot o podřezaných lípách?

Je přesvědčena, že toto je výstraha pro jiné, kteří hodlají provádět prořez stromů a že tedy televizní fot byl na místě. Náš rozhovor končila slovy: „Co může být krásnějšího, než lípová alej...?“ Nedá se než souhlasit.

...to, že vývěsní plocha u lípy už je zase pod pékou střechou?

Kolikrát jen jsme vloni obecní úřad k opravě vyzývali? Určitě dojde i na druhé sekadlo, u nádraží. Pak to bude perfektní! (M.K.)

U Soukupů zelenina

Sadba zeleniny i květin je k dostání v Soukupově zahradnictví v Zadní Třebani.

Zahradnictví, které najdete v uličce za závorami cestou na Ostrov je otevřeno denně včetně soboty od 9 do 12 a od 14 do 17.00 hodin. (M.K.)

Byli jsme v novinách!

Děti 1. a 2. třídy místní ZŠ se svými učitelkami děkují Naším novinám za velkonoční zajištění. Musíme se pochlubit - byli jsme v Bercunském deníku. Byl o nás pěkný článek od paní redaktorky Leitnerové. Byli jsme tam i na fotografiích. Magda Bínová

Dle paragrafu...

Části zařízení chaty v Zadní Třebani na Trebaňsku ukradl neznámý zloděj, který se do ní vloupal 20. 4. Případ je dále v šetření.

Jiná chata byla ve stejný den „udělána“ v místní zadnořebské části Na duby. Neznámý a opět neznámý host vnikl násilím dovnitř - nic odud ovšem neodnesl. Poškozením vznikla škoda okolo 2.000 korun. (bp)

Tak už je to padesát let, co se Zadní Třebaně v sobotu 5. května před pátou hodinou ranní probudila obrusnou ranou způsobenou výbuchem trhavin uložené do kolejí naší lokálky několik desítek metrů před zastávkou Běleč.

Parní lokomotivu vlaku to shodilo se strání dolů k potoku, strojvůdce při tom zahynul. Topič z lokomotivy včas šikovně vyskočil. Byla to smrt stejně zbytečná jako celá tato >partyzánská< akce.

Po probuzení milí Třebaněci zjistili, že jim někdo v noci ukradl máj postavenou na návsi 1. května. Podle >vechtra< u závor

Konec byl strašný

PŘED PADESÁTI LETY SE STĚILO I V ZADNÍ TŘEBANĚ

před mlýnem ji odnesli partyzáni, jenže ti měli v té době asi jiné starosti, a tak se máj našla v Hlásné Třebaně na návsi, vedle máje jejich. Ihned byla zorganizována trestná výprava do Hlásné, vedená Bedřichem Mlejnským. Máj přinesli, ale od té doby se proto u nás staví až ráno toho dne, kdy se večer zase kácí.

Před polednem jsme už z rádia Plzeň slyšeli, že jsou tam Američané a ve 12.30 se ozvalo

radio z Prahy s výzvou k povstání a obraně rozhlasu. Něco se začalo dít i u nás. Z předválečných vojáků bylo ustaveno místní velení. Jako první akci chtěli zajistit jediného prokazatelného kolaboranta s Němci v naší obci, člena fašistického hnutí Vlajka, Vojtěcha Myšáka, kteř měl svoji sedlářskou dílnu ve dvoře čp. 15 v bývalé sýpce (dnes tu z ní stojí jen zdi bez střechy). Ten už ale byl dávno za horama. V neděli 6.5. přišlo. Odpoledne začali vsi procházet od Litné přes Běleč vojáci Vlasovovy ruské protisovětské armády na pomoc Praze proti Němcům. Poslední šli Třebaně ráno 7.5.

Pak se toho u nás moc nedělo a přesto nejstrašnější byl konec. Po přechodu Vlasovců začali kolem naší obce prchat od Prahy Němci, vojáci i civilisté. Naši bývalí vojáci a ti, co měli nějakou zbraň, je pronásledovali - proč, to ani nevím... - a při tom byl v lesíku pod Lhokou zastřelen dvacetiletý Standa Novák.

A tak konec II. světové války v naší obci uzavírají dvě zbytečná úmrtí, která ničemu nepomohla ani ničemu nepřispěla, jako celá tato i jakákoliv jiná válka. **Arnošt Tuček**

O podílu Vlasovců na osvobození hlavního města se dlouhá léta nesmělo mluvit. Přitom je více než pravděpodobné, že bez jejich zásahu by Praha dopadla jako Varšava. Třebaně procházeli 6. a 7. května.
Foto Stanislav Novák

Jeden den před vzplanutím povstání v Praze, 4. května 1945, vstoupil předvoj I. divize Ruské osvobozené armády (ROA) do údolí Berounky a odzbrojil malou německou posádku v Řevnicích.

Ruské dobrovolcké jednotky, vzniklé za zvláštní a pro zástupce Němci okupované Evropy těžko pochopitelné situace, se dostaly do blízkosti Prahy, snad posledního okupovaného středoevropského velkoměsta. Vojáci generála A.A. Vlasova již za ústupu z oderské fronty projevovali radikální protiněmecké postoje, které obyvatelstvo posuzovalo jako akci dobrodružů, „kteří ztroskotali a nemají cesty nazpět.“ Nemohli vědět, že podstatná část Vlasovových jednotek byla samotnými Němci hodnocena jako protiněmecká, resp. protinacistická. Co však při formování těchto dobrovolckých útvarů převládalo, byl antisovětský, který se - s ohledem na situaci Německé říše a zatím poměrně dobré vztahy Spojenců - dostával do pozadí.

Proto také velitel genmjr. S.K. Buňačenko se svým divizním velitelstvím umístěným v Suchomastech, 5. května v odpoledních hodinách rozhodl, že jeho jednotky půjdou pomoci Pražanům na pomoc. Určitou roli

Vlasovci na Berounsku

PRVNÍ VOJÁCI ROA PŘIŠLI DO PRAHY Z NAŠEHO KRAJE UŽ 5.5.

při tomto rozhodování samozřejmě hráli povstalečtí emisáři a - kupodivu - brdští parašutisté NKVD. Druhého dne táno pacifikovaly jednotky 3. a 4. pluku německá kasárna v Berouně a zajistily tak hlavní tepnu Plzeň-Praha. Části 1. pluku z prostoru Všeradice sestoupily opět k Berounce a jejich tankový předvoj mířil k jihozápadnímu předměstí Prahy. 2. pluk ze Zelkovic (za pomoci českého obyvatelstva, převážejícího zásoby a trén) překročil Berounku a skrze Budňany a Ořech zamířil k Řeporyjím.

Nejrychleji ku Praze samozřejmě postoupil divizní tankový útvar mjr. Kostěnka, jehož první pancéř byl povstaleci zaregistrován již ve 21.30 hod. 5. května v Chuchli. Podle svědectví jednoho z řidičů vlasovských středních tanků T-34 pana V. Kameně, tyto tanky projely Řevnicemi a dále pokračovaly po ose Dobříšovice - Radotín na Prahu. Zájímavé ovšem je, odkud jely: Z tábora prozatím neidentifikovaného dobrovolckého útvaru v Brodu u Příbrami, který tam byl umístěn před vypuknutím povstání v síle praporu

s několika děly a devíti tanky T-34. Není jasné, zda patřily k 1. divizi, či se k ní fakticky připojily až 5. května pozdě večer příjezdem do prostoru Radotín - Slivenec - Velká Chuchle. Víme jen, že palivo pro tyto tanky prokazatelně zajistila spojka z povstaleckého štábu >Bartoš<.

Vlasovci ve spolupráci s místními povstaleci bránili dopoledne 6. května přechodu části Kampfguppe SS Wallenstein v přechodu Berounky. Zajistili tak, že valné voje 1. pluku ještě téhož dne postoupily až na Smíchov. 7. května ráno tak mohly všechny pluky vstoupit přímo do Prahy (včetně levého břehu Vltavy) a prošly hlavním městem ve směru východ - západ.

Po neúspěšném jednání s vrcholným orgánem povstání Českou národní radou ustoupily jednotky Vlasovců zpět na Berounsko. Na „politickou“ scénu se vrátil generál Vlasov, pak oznámil v Suchomastech vojákům divize, že kdo chce, může s velením ustoupit na západ - k Američanům. Ale to již je zase jiná historie. **Pavel Záček**

Pokračujeme ve vyprávění historie Zadní Třeboň tak, jak nám ji zaznamenal místní kronikář. Předmnichovskou republikou jsme se propracovali až k prvním válečným letům. Posledně jsme uzavřeli vzpomínání na rok 1941, nyní je na řadě rok 1942.

Tuto zimu začalo mrznout až 7. ledna, ale mrzlo pak nepřetržitě až do půli března a teplota při tom klesala až na mínus 30 stupňů Celsia. Při oblevě po 15. březnu odlapaly ledy bez jakýchkoliv škod, i když voda na řece byla velmi vysoká. Plzeňské ledy šly až do 19. a 20. března.

V zimě 1942 se už hrál hokej na umělém kluzišti na poli pana Josefa Plachého na pravém břehu potoka ve Slemenech. Dnes je toto místo zastavěno novými domy.

Dne 11. ledna odpoledne se šel, jako většina Třeboňáků, podívat na hokejový zápas našeho Ostrovana i obecní kronikář, pan Vladimír Žilka. Bylo kluzko a on před domem čp. 83 uklouzl, upadl a zlomil si při tom pravou nohu nad kolenem. Ležel pak osm týdnů v berounské nemocnici a hokej už tento rok

Rok 1942 v Z.T.

V ZÁPÍSECH OBEČNÍ KRONIKY

žádný neviděl, přičemž právě v roce 1942 hrál náš mužstvo znamenitě.

V úterý dne 7. dubna bylo rozkazem Okresního úřadu v Berouně nařizováno sejmut zvonů u kapličky a odevzdat ho pro potřeby armády. Příští den byl proto dopraven do Berouna. Vážil 28,5 kilogramů a jeho srdce 1 kg. Měl na jedné straně vyobrazení Pannu Marii s Ježíškem a na dolním okraji napsal Anna Kühner 1803. Při horním okraji byl pak vypouklý obraz sv. Jiří jak zabíjí draka. Důvod ani původ nápisu nebyl znám. Snad se jedná o nový, už druhý zvoněk na této kapličce, který v daném roce nahradil původní zvon z roku 1730.

Dne 29.4. byl vysvěcen nový litinový kříž pod lípou vedle čp. 16. Darovala ho rodina Čánských jako vděk za šťastný návrat z vězení. Dřívější kříž, tehdy už velmi sešlý, věnovala v roce 1901 stará slečna Emilie Babánková z čp. 15, sestra našeho tehdejšího mlynáře. Tento nový tu však vydržel jen něco přes deset let. Pak ho komunisti zničili. Obnoven byl až v roce 1990, ale ani ten neměl dlouhého trvání - necelý rok. Pak ho opět někdo v noci přerazil. Křížek nyní je pod lípou od roku 1991 a byl dovezen ze starého hřbitova v Revnicích.

Velká pohroma na náš kraj přišla dne 29.

května. Přihnala se průtíž mračen nebylého rozsahu. Nastala ihned povodeň na potoce a padaly kroupy, které našťastí příliš nepoškodily úrodu. Horší to bylo v Karlštejně, kde místní potok stoupl vlnou prasklé hráze rybníka na Moříně na čtyři metry, zatopil domy, smetl vše, co mu stálo v cestě, husy, slepice, kozy, ale i pár koní, který se utopil.

Na svatého Medarda, 8. června, bylo nové krupobíjení. Tehdy však padaly kroupy až velikosti slepičích vajec a bylo jich tolik, že je ze dvorů vyváželi na kolečkách. Krupobíjení trvalo půl hodiny a bylo po vši úrodě, ale utlunklo to i spoustu drůbeže a zničilo stromy.

Naštěstí tyto kroupy padaly jen v úzkém pruhu od Bělče přes Očkov a Chybu, ale takovéto krupobíjení nemělo v obci pamětníka.

Jako příklad tehdy panujících válečných poměrů uvádí kronikář, že 31. 7. bylo ve statku čp. 14 nutno porazit koně. Zlomil si nohu. Koňské maso se v té době prodávalo také jen na potravinové lístky, ale v dvojnásobné váze. Proto se u statku hned vytvořila fronta zákazníků na koupi tohoto masa.

(Pokračování)

Arnošt Tuček

Kino Liteň

3.5. JAK SI ZASLOUŽIT PRINCEZNU

6.5. ROCKERI (USA)

10.5. Nehraje se

13.5. WYATT EARP (USA)

17.5. JUNIOR (USA)

Začátek představení 18.00 hodin.

Skandální odhalení

MUŽI SE ZAČÍNÁJÍ BÁT ŽEN.

Režie B. Levinson, hrají: Demi Moorová, Michael Douglas, Donald Sutherland...

„Považuji pro ženy za nedůstojné, aby samy učinily první krok, aby lovily mužského. Je to snad trochu zastaralý názor, ale vštěpovali mi, že lovit mají muži, říká představitel hlavní role a jeden ze sexuálních symbolů Hollywoodu M. Douglas.

V originále se film jmenuje nikoli náhodou pouze Odhalení. V USA se o „sexuálním harašení“ diskutuje již delší dobu. A proto se tento problém stal běžnou součástí americké

Letní kino hrát nebude

V populárním letním kině v Karlštejně se po několika desítkách sezon letos první promítat nebude.

NN to sdělil Jaroslav Dolanský, člen výboru Sokola Karlštejn, jenž kino provozuje. Podle Dolanského existují snahy vyburlovat v části areálu kina parkoviště, v části tržnici. „Budeme se snažit, aby se za rok zase hrálo,“ řekl Dolanský. „Buď na tradičním místě pod hradem nebo někde jinde...“ (mf)

reality, nikoli skandálu. Zkušenosti ukazují, že v některých případech je nebezpečné vyslovit ženě poklonu. Jindy stačí i jen pohléd k tomu, aby došlo k obvinění ze sexuálního obtěžování. Muži se začínají bát žen.

Film jde dál jenom o kousek. (Anebo už je to také realita?) Ve filmovém příběhu dochází k výměně tradiční role muže a ženy. Hlavní hrdinka zde bez jakýchkoli skrupulí sexuálně útočí na muže. Využívá nebo spíše zneužívá své pozice šéfové firmy. Kdo uvěří tomu, že útočnicem byla atraktivní žena? Muži však sami svým změkčilým chováním ženy povzbuzují nebo přímo k agresivnímu jednání provokují. Ve výtahu si například vzájemně, zálibně prohlízejí svá saka a vedou zaslíbenou diskusi o kvalitě látek.

Představitel oběti M. Douglas řekl, že roli po váhání přijal, neboť mu příběh připadal dramatický. Skutečně zajímavých scén je však ve filmu poskrovnu. Patří mezi ně moment, kdy komise předvolá aktéry incidentu a probírají se podrobnosti. A to v přítomnosti manželky hlavního hrdiny. (Dokončení na straně 8)

Video NN

Přehled žhavých video novinek, které jsou ke koupi:

NOC A MĚSTO (USA, 105 min.) - právník Harry zavěří, že by mohl snadno přijít k penězům. Dozví se o ženě na místní diskotéce a přesvědčí oběť, aby podala žalobu na útočnicka, že on by případ jako advokát řešil. Jenže právě patří k místnímu klanu obávaného hrdlořeza Boom Boom Grossmana... (Robert De Niro, Jessica Langeová, Alan King) - detektivní tragédie

MUŽ BEZE SPÁNKU (USA, 99) - John je samotář. Může si dovolit vše co chce, protože pracuje pro bohatou obchodnici s drogami. Situace se mu komplikuje, když se stane jen svědkem vraždy, ale je za vrahu považován. Opravdový vrah nestojí o svědky... - detektivka

FREDDYHO SMRT - POSLEDNÍ NOČNÍ MŮRA (USA, 85) - krvavé orgie Freddyho Krügera se nedají zastavit. Ale ve městěčku, kde je doma, už není koho zabít... (šm)

Filmové premiéry

Premiéry v našich kinech od 27. dubna:

MALÉ ŽENY (USA) - Filmová adaptace známého poluautobiografického díla Luisy May Alcottové. Zavede diváka do 60. let minulého století v Americe. V malém městečku Concord žije paní Marchová se čtyřmi dcerami. Přestože rodinu od odchodu otce do občanské války sužuje chudoba, dokáží si „malé ženy“ udržet humor, sebeúctu i naději... (šm)

POLDOVÉ V AKCI (It) - bláznivá krimi komedie. Dva milí, leč poněkud nešikovní policisté se dostanou na stopu pašeráků drog. Jejich vyšetřovací metody jsou dost podivné a svérázné, vedou ovšem spolehlivě k úspěchu. Šéf bandy, bezúhonný, vážený fedtel dobročinné společnosti je odhalen. (šm)

Po komunálních volbách vyměnila na postu starosty Revnic pana Váňu bývalá redaktorka časopisů *Neděle* a *Amatérský film* Marie Tatarová. V rozhovoru s ní se *Naše noviny* zajímaly především o to, co je u sousedů nové.

Jak se cítí novinářka v roli starostky?

Poznává, že všechno je jinak. Z pohledu novináře a většinou i občana je všechno snadné, samozřejmě, lehce dosažitelné. Ale z pohledu starosty netrpělivost velká, těžko se prosazují věci rozumné, těžko se odbourávají názory těch, kteří se nenamáhali s danou problematikou blíže seznámit. Jejich úsudky jsou velmi kategorické a samozřejmé, protože kdo ví málo, je s úsudkem hned hotov.

Vaše jméno se v revnickém veřejném životě již objevilo...

Po listopadu 89, když činnost končil národní výbor, jsem byla kooptována do zastupitelstva. V té době jsem vykonávala funkci poslance a současně jsem byla požádána o vedení místního časopisu

Naše město stárne

ROZHOVOR NN S MARIÍ TATAROVOU, STAROSTKOU ŘEVNIC

výstavbě domu služeb, z které sešlo. Zatím neupraven zůstane >dolík< pod poštou, ostatní prostory budou osety travou a budou tu cesty pro pěší. Na další úpravy a zeleň město zatím nemá peníze. >Dolík< pod poštou zmizí, až se pro tento prostor najde vhodné a pro město lukrativní využití.

Co se bude ještě upravovat na náměstí Jiřího z Poděbrad, co se bude dít s kašnou?

Náměstí musí být vždycky udržovaným centrem. ovšem upravovat se tam bude to, na co bude mít technická správa města peníze. Kašna se opraví a tak bude sloužit do té doby, než bude na stejném místě postavena kašna nová. Jejím autorem je pan Váňa.

V jakém stavu je most přes Berounku ke kempu?

Již dříve z něj zmizela pamětní deska, která komunismus přežila jen s malým šrámem. Kde deska je, vrátí se na své místo?

Dům U Kučinů byl vrácen původnímu majiteli, který objekt prodal. Co v něm bude, o tom město rozhodovat nemůže. Pamětní deska existovala ve dvojím vyhotovení. Ta původní, bronzová, musela být ve válce sejmuta a nebyla nalezena. Druhá, náhradní byla prasklá a vydrolená, byla sejmuta po listopadu 89, protože byla spíš pro ostudu. Dnes by se měla na dům vrátit - nový majitel projevuje zájem ji tam umístit. Kulturní komise navrhuje zhotovit repliku původní bronzové desky, v této chvíli však na to nemáme peníze.

Lesní divadlo také chátrá? Co se s ním bude dít?

Letos snad už ožije. Koncem května bude jeho provoz zahájen prvním kulturním pořadem, a pak by se tu měly konat sobotní koncerty po celé léto.

Jsou příjmy města dostatečné?

Je udělán nový rozpočet, znovu se v něm škralo a budou se hledat prostředky, protože padlo více dotací na investice, než na které mohlo být město finančně připraveno. Většinou až do poloviny objemu investiční akce musí financovat město. Do zdrojů příjmů města patří několik živnostníků, a to je všechno. SSZ, Janečkovu nákupní středisko, obchod pana Noska, Berounka - z těchto podniků profitují obce jiné. Revnice stárnou, lidé v produktivním věku ubývá a lidé s horečnými příjmy je tu jen pár. Město má podíl na daních z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, ale vzhledem ke složení obyvatelstva je těchto prostředků také málo. Existují ještě daně z nemovitostí, poplatky ze psů a vybírání např. i tehdy, když občan nechá dlouho svůj stavební materiál na chodníku.

Prý se chystá výstavba nové skládky u Revnic směřem na Halouny. Jak funguje skládka současná?

Současná skládka už dávno nefunguje. Byla uzavřena, protože nesplňovala ekologické požadavky a navíc už byla přeplněna. Odpad zatím skládáme na Mříšsku, kde ovšem také skládka končí. Nebodláme-li odpadem zavážet lesy, rokle atp., jsme povinni najít odpovídající prostor. Od července bude otevřena skládka nová - v lokalitě Na Bořích, v katastru Revnic. V jejím okolí bude vysazena zeleň. Bude muset splňovat normy bude dostatečně odolná vůči úniku škodlivin do podloží i ovzduší. Materiál musí být hutněn, rozměňován a uklápen. Právě proto je skládka dost nákladná a ukládání odpadů bude stále dražší. V Revnicích bylo zjištěno 35 černých skládek - odpad z nich musíme uložit na skládku řádnou.

Jak pokročila plynofikace?

Nyní se rozhoduje o dotaci. Zatím vše vypadá tak, že by se letos měl vybudovat vysokotlak a regulační stanice a uložit první vedení středotlaku. Budou-li peníze.

Prý má jít přes Revnice nebo přes Třebeň silnice spojující dálnice na Plzeň a Strakonice? Co je na tom pravdy?

Tato myšlenka se objevila v konceptu územní prognózy velkého územního celku Pražský region. Koncept se mi jeví jako hubba budoucnosti. Bude totiž muset řešit nákladné dopravní rebusy v souvislosti s modernizací železnice a silniční dopravy.

Jak v Revnicích funguje městská policie?

Prvního policistu, který bohužel tragicky zahynul, přijalo již minulý zastupitelstvo. Nyní máme policisty dva a na to, co ve městě způsobují zlodějškové, vandalové a výtržníci, je to málo. Na víc nemáme peníze. Naši policisté, sídlící na náměstí Jiřího z Poděbrad, působí ve spolupráci s Policií ČR a obě složky si zatím spolupráci chválí.

Považujete za perspektivní vydávání takových časopisů jako je *Ruch* nebo *Naše noviny*?

Za perspektivní nikoliv, za potřebné ano. Náklady na vydávání takových časopisů jsou příliš velké a s tak dlouhou periodicitou jsou příliš velké. Čím méně výtsků, tím větší náklady na výtsk. Myslím si, že například od Třebeň po Černošice bychom se měli nějakým způsobem sdružit a vydávat jeden časopis třeba týdně. Do něj by si každá obec přispěla svojí troškou. Chátrlo by to i profesionální obsazení. Potom by počet výtsků spíše korespondoval s vynaloženými náklady.

Děkuji za rozhovor.

Vilém Sedivý

Starostka Revnic Marie Tatarová.

Foto NN M. Frýdl

Ruch. Po prvních volbách jsem se věnovala už jen časopis. Vzhledem k věku a zdravotním problémům jsem se už nemohla příliš angažovat a cítila jsem, že moje místo je v revnických novinách.

Odešla jste z *Ruchu*, abyste měla více času na přípravu starostenství?

V žádném případě. Odcházela jsem na operaci a již jsem neměla sílu zápasit s prací okolo časopisu. Noviny jsem vlastně dělala od hlavičky po tiráž, včetně technické, výrobní a administrativní stránky, což můj zdravotní stav už nedovoloval.

Čím teď Revnice žije? Je pravda, že tu má být obchodní akademie?

A proč ne? Budovu staré školy postavili naši předkové s tím záměrem, že bude sloužit výuce a výchově příštích generací. V jejím uspořádání a architektonické podobě jí dokázali vtisknout ducha, který tomuto záměru odpovídá a tento „duch místa“ je tu dodnes. Přihlásil se zájemce o pronájem budovy pro čtyřletou střední školu - obchodní akademii se zaměřením výuky na to, po čem je na trhu práce poptávka. Navíc středoškolaři nejen z našeho města, ale i z okolních obcí dolního Poberouní dojíždějí za vzděláním vlakem a popř. i MHD, což zatěžuje rodinné rozpočty. Dopadne-li všechno dobře, od 1. 9. 95 bude výuka v této škole zahájena.

Co se děje s budovou bývalého Městského kulturního střediska a s budovou vedle lékárny (bývalé *Espresso*)? Co tam bude?

Tyto budovy, stejně jako některé další, jsou v majetku resurtenantů a je jejich věcí, kdy budou mít zájem, aby jim jejich majetek přinášel příjem. Město by mělo zájem na tom, aby domy, zvláště na tak frekventovaných místech, nezíraly na kolemjdoucí prázdnými výlohami, ale aby tu pulsoval život. Například nám chybí cukrárna nebo kavárnička.

Chystají se úpravy okolo záměčku? Co se bude dít s rozestavěnou a dnes již zdevastovanou stavbou pod novou poštou?

Kolem záměčkem se dělají pouze základní úklidové práce: odstranění stavebních materiálů, které se tu po léta pavalovaly a hzydily střed města. Zůstaly tady ještě z předlistopadových dob po zamýšlené

Bude se opravovat?

Most by Revnice potřebovaly nový, potádný, s mimoúrovňovým křížením s železnicí a s bezbariérovým spojením pro pěší i auta. O tom si ale můžeme nechat jen zdát. Lávkou potřebuje údržbu a zjištění stavu izolací. Teprve po odkrytí vozovky se ukáže, co by bylo třeba udělat a na co budeme mít. V nejhorším případě bude most sloužit jen jako lávka pro pěší. Doufáme, že k tomu nedojde.

Bude v Revnicích dům s pečovatelskou službou pro důchodce?

Ano, letos se má začít stavět. Měl by to být dům s pečovatelskou službou a s byty pro důchodce. O dotaci požádalo ještě předchozí zastupitelstvo. Dostali jsme ji letos, ale musíme sehnat ještě další prostředky. Ty také na ulici neležejí.

Kolik je v Revnicích bezdomovců? Kde se shromažďují a jak se o ně město stará? Nejsou problémy s Romy?

S Romy problémy nemáme, alespoň ne takové, o jakých se dočítáme v denním tisku. Bude to možná tím, že ve městě nemáme vyprofilovanou, fašisticky naladěnou skupinu, která by vyvolávala pogromy na lidi jiné tváře, kultury a životního stylu. Bezdomovce máme zatím tři, ale s narůstající bezohledností a chamtivostí může narůstat i jejich počet. Jedná se o lidi, kteří jsou revnickými občany, kteří u nás mají trvalé bydliště, ale z nejrůznějších důvodů ho museli opustit.

Proč byly do centra nainstalovány značky omezující rychlost na 40 km/hod? Stav komunikací není zdaleka takovou rychlost přece neumožňuje?

Co bude radnice s katastrálními jámami dělat? Omezení rychlosti zejména tam, kde se pohybují školáci, je nutností v souvislosti s bezohledností řidičů, kteří městem projíždějí malými stovkami. Stav vozovky je po uložení kanalizace neuspokojivý a firma se bude k opravě vracet.

Mnoho lidí pobouřilo, že z domu, kde pobýval T.G. Masaryk, vznikl obchod použitým nábytkem.

Den Země

22. DUBNA OSLAVILA MODRÁ PLANETA SVŮJ SVÁTEK

Když se na konci šedesátých let z paluby kosmické lodi Apollo poprvé naskytl nevídaný pohled na planetu Zemi, lidé užasli. Pocity astronautů nad zázrakem křehké modré koule vznášející se v hlubinách černé prázdnoty našly odezvu v duších umělců celého světa. Natrvalo poznamenaly poezii, hudbu i výtvarné umění. Zcela nový pohled na naši planetu z vesmíru pomohl v nitru tisíců vyvolat dávno zapomenutý pocit identifikace se Zemí, přispěl ke vzniku toho, čemu dnes říkáme planetární myšlení a byl jiskrou, která rozžehla globální ekologickou revoluci.

Dne 22. dubna 1970 zazněl výkřik volající k záchraně planety tak silně, že už jej nebylo možno přesechnout. Více než 20 milionů lidí ve Spojených státech amerických se spontánně účastnilo demonstrace, která dala základ tradici svátku Earth Day (Dne Země). Demonstraci pořádali studenti dvou tisíc univerzit a téměř desítky tisíc středních škol. Jednotlivé akce nesly tehdy stigma vzpoury proti establishmentu. Studenti nabírali ohavně páchnoucí toxické odpady vypouštěné průmyslovými podniky a vylévali je v luxusních kancelářích jejich ředitelů. Na Floridě zinscenovali proces, v němž za znečištění ovzduší odsoudili symbol amerického způsobu života vůz značky Chevrolet. Trest zněl: smrt železnou palicí.

V rámci akce Earth Day byl formulován program pro dosažení trvale udržitelných pod-

mínek existence naší civilizace na Zemi. Zněl:

- *stabilizovat počet obyvatel na Zemi
- *zvýšit energetickou účinnost
- *přejít na obnovitelné zdroje energie
- *recyklovat materiály a odpady
- *vyloučit z používání chemikálie poškozující ozónovou vrstvu
- *omezit intenzivní zemědělské techniky, které vedou k erozi půdy

Přes svou nezávanost - nebo možná právě pro

ni - zaznamenal první Den Země fantastický úspěch a stal se mezníkem Spojených států na cestě ke skutečné péči o životní prostředí. Během několika měsíců byl vytvořen Úřad na ochranu životního prostředí s federální působností (EPA). Ještě též rok schválil Kongres zákon o čistotě ovzduší. Záhy následovala řada dalších „ekologických“ zákonů, které dnes zakládají pravidla chování především průmyslových podniků z hlediska ochrany přírody.

O dvacet let později, na konci let osmdesátých, nevídaně stoupl zájem veřejnosti o věc životního prostředí. Spolu s přelidněním, ozónovou dírou, rychlým drancováním tropic-

Opravu střechy plakátovací plochy poblíž zadního bránského obchodu Jednoty nebyl minulý obecní úřad schopen zajistit ani za několik měsíců. Nyní ji po domluvě s OZT stávajícím dali dohromady fotbalisté OZT. I tak se dá pomáhat životnímu prostředí a „slavit“ Den Země... Foto L. Tlaskalová

kých pralesů a hrozící změnou klimatu, se objevily další problémy, na které reaguje neustále se zvětšující počet lidí. Přibývá myslitelů, vědců i umělců, kteří zpochybňují tradiční „hodnoty“ 19. století - stoupající spotřebu materiálních statků a vzrůstající industrializaci. Stále více důvěryhodných hlasů volá, že civilizace se brzy ocitne na křižovatce, ba již na ní stojí, kdy bude nutno rozhodnout, kudy se vydat dál. Zda cestou plýtvání, neomezené spotřeby a dalšího drancování přírodních zdrojů, nebo směrem, který by lidstvo navedl na cestu trvale udržitelného rozvoje - takového, který by neprobíhal na úkor příštích generací.

Těmto myšlenkám napomáhá po dvaceti letech vzkrísená tradice Dne Země, na jehož oslavách se v roce 1990 podílelo už více než 100 milionů lidí ze 140 států světa. Od té doby se vždy 22. dubna konají festivaly, koncerty, pouliční poutě, pochody a vzdělávací akce. Lidé si pokouší v tento den připomenout, že modrá planeta je ve vesmíru pravděpodobně jen jedna a nemáme právo ji zničit. Proto se oblékají do zeleného, sázejí stromy a vyvěšují vlajku, na které je podoba onoho snímku pořízeného tehdy v šedesátých letech z kosmické lodi Apollo.

Václav Vašků

Nikdy nezapomněla

OD KORESPONDENTKY NN Z ANGLICKÉHO READINGU

Paní Věra Gissingová, rozená Diamantová žije v anglickém městě Henley on Thames nedaleko Londýna. Jak o sobě říká, je původem Židovka, národností Češka a z vlastní vůle Angličanka.

V létě 1939, těsně před vypuknutím II. světové války, opustila skupina 664 převážně židovských dětí své rodiče a kamarády v Československu, aby je jejich členové přežili hrůzy koncentračních táborů v anglických rodinách. Věra Diamantová, tehdy jedenáctiletá dívka, měla to štěstí, že byla i se svojí o čtyři roky starší sestrou Evou mezi nimi.

Do té doby žila bezstarostně s rodiči v Čelákovické u Prahy. „V létě sedmatřicátého roku jsem ješla s Evou na dětský tábor. Musela jsem se tehdy obejít celý měsíc bez rodičů. Moc se mi stýskalo, ale maminka mi řekla, že se nemůžu věčně držet její záštity. Vzala jsem to na vědomí a když mi o pár dní později zhnusil palec, nenapsala jsem o tom rodičům ani řádku,“ vzpomíná dnes paní Gissingová.

Když se 15. března 1939 objevila v okleštěném Československu nacistická vojska, usídlil se německý důstojník v domě Diamantových, který měl oddělenou místnost s vlastním vchodem. „Jednou si nás zavolal,“ pokračuje p. Gissingová, „a chtěl, abychom v domě mluvili pouze německy. Tatínek to odmítl s tím, že pánem domu je on. Herr Kommandant šel k mému otci a plivl mu do obličeje. Zapřísahala jsem se, že nikdy nepro-

mluvím slovo německy.“ O několik týdnů později se rodiče rozhodli poslat dcery do Anglie, kde jim byly vyhledány nové rodiny. Na onen večer si paní Gissingová velice dobře vzpomíná: „Tatínek mi dal krásnou, v kůži vázanou knihu a já jsem s překvapením zjistila, že má předzadě stránku. Byl to deník a já jsem do něj začala zapisovat všechny události.“ Tak mohla v 80. letech vzniknout kniha, kterou autorka nazvala Perličky dětství.

Dne 3. září měl z Prahy odjet poslední dětský transport. Začátek války zapříčinil, že vagony s dětmi směřovaly nikoliv do Anglie, ale do koncentračních táborů. Mezi dětmi byli i bratrance Věry: Honza a Tomáš. V té době byly již Věra s Evou v Británii. „Když jsme přijely do Londýna, zavedli nás do ohrožené místnosti, kde si nás vyzvedávali pěstouni. Dítě po dítěti odcházelo. Ještě než odešla Eva, stáčila mi v rychlosti napsat svoji novou adresu. Nakonec jsem v hale zůstala sama. Před tím, než si Věru odvedla její anglická rodina, trávila víkend v „překrásném domě jakéhosi biskupa“, kde se seznámila s Češkou, která zde pracovala. „Jásala jsem,“ vysvětluje p. Gissingová, „protože jsem neuměla slovo anglicky. Pak jsem si ale všimla, že ona dívka mluví česky dost špatně. Zařekla jsem se, že mateřský jazyk nikdy nezapomenu.“ A tak se také stalo. Poté, co se dostala do rodiny Ranfordů v Liverpoolu, byla ve stálém spojení s rodiči i sestrou. (Dokončení na straně 7)

Když začaly nálety na Británii, očekávalo se, že se Liverpool, průmyslově významné město, stane jedním z hlavních cílů nacistů. Obyvatelstvo bylo evakuováno. 2. října si Věra do svého deníku zapsala: „Přestěhovala jsem se do nové rodiny v jiném městě, k páru Campionům, abych zde v bezpečí mohla být. Andělůčka, můj strážníček, opatruj mi mou dušičku...“

Léto 1941 změnilo nejen Věrin pobyt v Anglii, ale i celý její život. V Liverpoolu se konalo hudební vystoupení, které jako čestný host navštívil prezident Beneš. Diamantová se rozhodla večera využít. O přestávce se vydala k prezidentově lóži, v ruce vizitku, kterou jí kdysi Beneš poslal za vdnoční přání: „Prezident mě pozdravil a představil mě své ženě. Chtěl vědět, jak v Anglii žiji a kam chodím do školy. Svěřila jsem se mu, že bych chtěla navštěvovat opravdovou střední školu. Teprve od něj jsem se dozvěděla o české škole, která existovala ve Walesu.“ Od podzimu 1941 ji začala navštěvovat i ona. Šlo se o čs. státní školu, která byla v Británii založena po pádu Francie. Studentky, kterých zde později bylo okolo 130 ve vě-

ku od 6 do 18 let učilo několik českých profesorů odvelených z armády na „zvláštní službu.“

Blížil se konec války a všichni se připravovali na návrat do osvobozeného Československa. 27. srpna seděla Věra ve válečném bombardéru Britského královského letectva letícím do Prahy. To již věděla, že rodiče zahynuli v koncentračních táborech. Maminka zemřela několik dní po osvobození Belsenu na tyfus. V Praze čekala teta Berta, která jedinou přežila. Do domu, který před válkou patřil Diamantovým, se Věra zprádky nastěhovat nemohla. Žila zde jiná rodina, která se kategoricky odmítala vystěhovat. Nakonec jí úřady přidělily jednu místnost. Podobně tomu bylo i s cernostní, které Věřina matka před odchodem do koncentráku schovala u „přátel“. O nich pí. Gissingová říká:

„Na jejich tvářích jsem viděla výraz, na který jsem si musela pomalu zvykat a kterého jsem se bála, výraz, který přímo křičel: >Proč zrovna můj Žid se musel vrátit...?<“

Přes varování tety a přátel začíná Věra pracovat na ministerstvu obrany jako překladatelka. Po únorovém převratu si stále více a více uvědomuje, že všichni, kteří bojovali, nebo - jako v jejím případě - žili za války v Anglii, se stanou nežádoucími. Na ministerstvu, kde Věra pracovala, byla nainstalována odposlouchávací zařízení. Je čas začít uvažovat o emigraci. „Nelegálně jsem odejít nemohla“, vysvětluje Gissingová, „ohrozila bych životy tety Berty. Pomohla udhoda. Sestra, která se do Anglie vrátila, se rozešla s přítelem a potřebovala mě. Žadost o vízum jsem odovzdala tím, že Eva je jediný příbuzný, kterého mám.“

CSR Věra Diamantová podruhé opustila koncem ledna 1949: „Na život v Anglii jsem si rychle zvykla, byl to přece můj druhý domov. Nevrátila jsem se jako cizinec, připadalo mi, že sem patřím.“ Po roce se provdala, ze sl. Diamantové se stala Mrs. Gissing. Pravidelně navštěvovala Československo, překládala dětské knihy do angličtiny. V 80. letech se rozhodla zpracovat záznamy z deníku do knihy Pearls of Childhood, přeložené do češtiny Alžbětou Rejchrtovou. Intenzivně pátrala po člověku, kterému ona a další stovky dětí vděčí za život. Teprve v roce 1988 objevily anglické noviny Nicholas Wilsona, který transporty z Čech organizoval. O tři roky později mu osobně poděkovala čs. prezident Havel. Pavla Svědová, Reading

Dle paragrafu...

* Vůz Škoda 120, zaparkovaný u hotelu Elma v Srbsku, byl jednomu ze zaměstnanců hotelu ukraden 21.4. Neznámý zloděj způsobil majiteli škodu okolo 22.000 korun.

* Sada gola klíčů byla 22. dubna neznámým chmatákem odcizena z kufru automobilu Vaz ve Všeradicích. Příklad je v šetření.

* Státní poznávací značka byla z Fordu Mondeo mělnického majitele neznámým zlodějem ukradena 22.4. na parkovišti v Karlštejně. Příklad je řešen jako přestupek.

* Škodu 95.000 korun způsobili neznámí zloději majiteli chaty v Halounech. 22.4. mu taky kromě jiných věcí odcizili také pračku, ledničku, satelit, rádio a elektrozařízení. K odvozu uloupěných předmětů pravděpodobně použili dodávku.

* Prodejní stánek na parkovišti v Karlštejně byl neznámým pachatelem „udělán“ 27.4. Škoda přeplyje 5.000 korun. (bp)

Pohřbu šestaosmdesátiletého literárního faráře Stanislava Nováčka se poslední dubnovou sobotu v místním kostele sv. Petra a Pavla spolu s mnoha desítkami věřících z Líně a okolí zúčastnil také pražský světitel biskup František Lobkowicz.

Foto M. Smerglová

Zloději neutekli

Pachatele vloupání do stánku v Hlásné Třebani Na vejtrži a do letní restaurace na Plovárně mezi Hlásnou Třebaní a Karlštejnem zadrželi 19. března společně státní a železniční policisté. Dvojice chmatáků z Prahy (ročníky 1963 a 1967), z nichž především starší se v našem kraji velmi dobře vyznal, se hodlala napakovat především potraviny, alkoholem, cigaretami, živýčkárnami, balíky kávy, nepohrdla ovšem ani elektronickou kalkulací a dalšími „drobnostmi“. Lupa za celkem 25.000 korun si ale příliš neužila - po zajištění byla předána vyšetřovateli do Berouna. (mf)

Beroun na konci války

Výstava >Beroun na konci války<, kterou pořádá Městský úřad, bude ve dnech 3. až 28. května instalována v prostorách muzea v berounském Jenštejněském domě.

Vernisáž k expozici se koná 3.5. od patnácti hodin. Zájemci o výstavu mohou muzeum navštívit každý den kromě pondělí od 9 do 12 hodin a od 12.30 do 17 hodin. (Mák)

Servis NN

* Staročeské máje se ve Sviněch konají v sobotu 6.května. Průvod obcí od 14.00, porážení máje a večerní taneční zábava v hostinci U lípy ve 20.00 hodin. Hraje Třehusk.

* Koncert operních melodií, na němž vystoupí zpěvačka Pavla Břínková, se koná v berounském kulturním domě Plzeňská 10. 5. od 19.30 hod.

* Country večer s taneční skupinou Calypso se v dobřichovickém hotelu Trilobit koná 13.5.

* Velký swingový orchestr pod taktovkou Karla Tesáre se na Plzeňce představí 16.5. od 19.30. O den později budou na stejném místě a ve stejnou dobu koncertovat sourozenci Ulrychovi.

* Máje v Podbrdech budou oslavovat 20. května. Odpoledne průvod vsí, večer tanečnická. (vš, mf)

FIXA a VLACH

TOPENÁRSKÁ A INSTALATÉRSKÁ FIRMA NABÍZÍ DODÁVKY, INSTALACE A OPRAVY:

- ústředního vytápění (elektrokotlů, kotlů na zemní plyn i propan ap.) včetně tech. návrhů, projektů, revizí, tepelných izolací, nátěrů...
- rozvodů vody (i v plastech), odpadů, kanalizačních a vodov. přípojek, bojlerů, čerpadel, vybavení koupelen, WC ap., úpraven pitné vody...

VŠENORY, BRUNŠOV 363 tel.: (02) 991 23 87, (02) 991 15 27

JARMILA NOVOTNÁ - Byla jsem šťastná

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

84/

Je to nejozkošnější prostředí pro tuto operu a Brunu Walrovi se podařilo vdechnout úplně nový život jak orchestru, tak jevišti. Zuzanka zpívala rozkošná Mafalda Favero, Hraběnkou Giuseppina Cobelli, Figara Mariano Stabile a hraběte Almavivu Tancredi Pasero. Jak říkám, bylo to dokonalé. Po představení přišlo několik lidí do garderoby, aby mi gratulovali, mezi nimi hrabě Della Gherardesca, jehož bratr byl starostou Florencie. Ptal se, jestli bych měla zájem vidět jejich zahrady, které byly známy svou krásou. Slíbila jsem ho navštívit příští den kolem páté hodiny odpoledne. Šla jsem tam s Jitkou a doufala jsem, že tam budou někteří z těch nových známých, které jsme poznali po představení. Ale ne, hrabě byl úplně sám a bylo na něm vidět, že byl překvapen, když viděl Jitku. Nevím,

co očekával, ale rychle pochopil situaci a zavolał svoji sestru a dal servírovat čaj. Zahrady byly opravdu výjimečné s překrásnými stromy a květinami... Pestrá a zajímavá společnost se sešla při obědě, na který nás pozvala hraběnka Carolina Rasponi. Zde jsme se seznámili s baronkou Riccasoli, které patřily velmi známé vinice, dále tam byl Carlo Placi, nadšený milovník opery, kterého jsem pak viděla každý rok v Salcburku, ale hlavně mne potěšila přítomnost luaběnkina šestnáctiletého syna Lanfranca, který se později stal velmi vlivným tiskovým agentem a zástupcem umělců v Americe, kde měl také smlouvu s Elisabeth Ardenovou. I mně byl velmi nápomocen.

Díky úspěchu mého Cherubína jsem byla ihned angažována zpívat ve Florencii Antonii v Hoff-

mannových povídkách v roce 1938. Byla to radostná představa mít před sebou vyhlídku na návrat do tak krásného města. Cestou domů jsme se zastavili v Benátkách, ale už 5. června jsem musela být v Londýně, kde jsem zpívala na privátním koncertě u Lady Hadfieldové. Tentokrát jsem pobyla jenom pár dní, protože už 11. června jsem byla vázána ve Vídni pro Orfea a Eurydiku. Pak jsem konečně měla trochu prázdniny v Litni, ale už 15. července začínal Salcburský festival.

Kdo z Vás kdy navštívil Salcburk, bude vědět, jak kouzelné místo to je. Celá atmosféra toho kraje je klidná jako hladina jeho jezer, malých i velkých a napadá vás, jako by tu Stvořitel zanechal zrcadla, ve kterých by tento rozkošný kraj mohl sám sebe obdivovat.

(Pokračování)

Mistrovská kopaná

VÝSLEDKY FOTBALISTŮ OSTROVANU ZADNÍ TŘEBAŇ

Sparta PODLUHY - OZT A 3 : 3

Branky Krbec (z penalty), Kozák, Frýdl

Rozhodčí Snajdr

Žlutá karta Pišna, Frýdl

- stává se pravidlem, že v Podluhách o výsledku utkání rozhodují až poslední minuty. Tak i tentokrát. Po průniku P. Kozáka a faulu na něj jsme šli zásluhou penalty T. Krbec do vedení. Radost netrvala dlouho - soupeř po nepovedeném centru s příspěvím větru vyrovnal. Uběhlo pár minut a náš brankář lovil míč ze sítě znovu. Obrana si nerozuměla a dezorientovaný Procházka dal vlastní gól. Dokázali jsme se brzy "otřepat" a Zima mohl dvakrát vyrovnat. Podařilo se to až před přestávkou Kozákovi po výborné přihrávce Báry. Druhý poločas se vyznačoval snahou soupeřů strhnout vítězství na svou stranu. Tři minuty před koncem nedokázali naši obránci zastavit křídlo soupeře, které naservírovalo ideální přihrávku spoluhráči, jenž nezaváhal. Zdálo se být rozhodnuto. V posledních vteřinách se však vydal na výlet Frýdl a byl před pokutovým územím faulován. K míči se postavil

Petříš a přesným centrem našel hlavu právě M. Frýdla, který míč umístil ke tyči soupeřovy branky. Po utkání bylo áčko na šestém místě okr. přeboru. Sestava: Kasl - Bárta, Procházka (Pokorný), Pišna, Krbec (Frýdl) - Zima, Kliment, Petříš, Martinek, Frydrieh (Smolík).

Velox VŠERADICE - OZT B 1 : 5

Branky Martinek 3, Kebrdle, Salač

- po prvním poločase naše mužstvo prohrávalo 0 : 1. Do druhého dějství nastoupil L. Martinek a začal na hřišti řádit jako "černá ruka". Tři branky vsítil a u dvou asistoval! Vítězství mohlo být ještě výraznější, ale Salač neproměnil penaltu. Sestava: Kasl - Soukup J., Machač, Smolík, Stýcha (Soukup D.) - Stříbrný, Palek, Frydrieh (Kebrdle), Salač, Kahoun (Martinek), Hoznauer. (Mák)

OZT A - Litvan KRÁLŮV DVŮR 2 : 1

Branky Kozák, Krbec (z penalty)

Žlutá karta Zima

Rozhodčí Pergl

- přes velkou převahu se nám v prvním poločase

Tipy na výlet

DNES K DUBU SEDMI BRATŘÍ

Číslem 11/94 začínáme máte možnost v NN nacházet tipy na výlet do bližšího i vzdálenějšího okolí Zadní Třebaně. Doufáme, že se na špacír s nezavíslým trebaňským občanským vydáte bizy.

TRASA č. 24: Zadní Třebaně - Karlštejn

- Dub sedmi bratří - Zad. Třebaně
Tentokrát zůstaneme takřka doma - dnešní výlet je jako stvořený pro „ušetřené“ slunečné odpoledne. Ze Zadní Třebaně od tipy vyjde ke nádraží ČD a odruď už po žluté turistické značce přes lávku do Hlásné. Mineme kapličku a českou hospodu Na růžku a poďad po žluté stoupáme jako bychom chlieli jít na Mořinu. Nad vsí sejdemie ze silnice a vedení značkou mířime do poli. Po chvíli se nám otevře výhled na karlstajnské údolí, lesnaté stráně podél Berounky a vinice. U cesty si všimneme božích muk, která by si ovšem zasloužila opravu. Pokračujeme dále, kolem hájenky v místech, kterým se říká Krabina, a vzhůru do kopce. Ze sedla mezi Haknovou (402) a Plešivcem (362) je nádherný pohled na Karlštejn; hrad mále pod sebou jako na dlani. K vidění je tu také křížek, který v těchto místech nechal začátkem století postavit jistý dr. Mašek. Odtud sejdemie doleu do městečka, kde se, třeba v restauraci pod hradem můžeme občerstvit. Mají tu výborné pizeňské pivo, k jídlu doporučujeme některé z „českých menu“. Stoupáme dále k perle mezi českými hrady až před její první bránu uhnmie doprava a po červené sestoupime k Budňanskému potoku. Po asi kilometru cesty tzv. Hlubokým dolem dorazime k rozložitému Dubu sedmi bratří. Je starý přes 300 let a údajně se pod ním kdysi dělilo sedm bratřů loupežníků o kořist. Odtud se vrátíme zpět do bývalých Budňan, přejdemie na pravý břeh Berounky a částečně po zelené značce přes známý Voškov, popřípadě oklikou přes Běleč, doputujeme domů.
Šťastnou cestu!

Miloslav Frýdl

Skandální odhalení

DOKONČENÍ ZE STRANY 4

Ta se mimochodem cítí být dotčená tím, že jí manžel nesdělil detaily ihned po té, kdy byl sexuálně obtěžován. Odborník na manželskou problematiku Dr. Plzák by jí nezatleskal. Manželka si to asi představovala tak, že by jí nesvéprávný tatka dvou dětí položil hlavu na rameno a mezi vzlyky by jí vylíčil podrobnosti. V okamžiku, kdy by ona našla řešení (v lepším případě by se na tom podíleli), šli by ho svůdkyni ruku v ruce zvěstovat. Tvůrci filmu vyjádřili názor tím, že nechali zasáhnout náhodu, aby Pravda zvítězila. Hlavním důkazem se stane telefonní záznamník. Ani v tomto případě nejsme ušetřeni amerického hepičku. To, že si zhruba po 10 dnech od shlednutí filmu nepamatuji detaily, pokud jde o kameuru, střih, hudbu, či kostýmy, napovídá, že to nebylo nic uchvacujícího. Herecké výkony jsou přesvědčivé, nikoli náhodou jde o americké hvězdy.

„Nikdy jsem nepředstíral, že jsem kdovíjaký světec. Dohady vznikly na podkladě několika rolí sexuálně přehnaných osobností.“ Tak odpověděl Douglas na dotazy, proč se léčil na

klinice, která se specializuje na sexuální potíže. Dodal, že za 25 let u filmu byl vystaven tlaku, proto pil, což ho nakonec přemohlo. Demi Moorová údajně zakázala manželovi, se kterým má tři děti, aby se šel na film podívat. Choulostivé scény jsou podle ní příliš odvážné. To je přehnané. V každém případě dobrá reklama, že... Šárka Weberová

NAŠE NOVINY - šestý ročník nezávislého trebaňského občasnku. Řídí redakční rada - M. Kloubková (vyřizuje předplatné; Zadní Třebaně 23, tel. 991 45 72), ing. A. Tuček, J. Malý, J. Petříš, rediguje M. Frýdl (267 29 Zadní Třebaně 96). Jazyková lektorka E. Malá, tisk UTAX Praha. Registrováno Referátem kultury OÚ Beroun pod číslem 320200-990. Uzávěrka čísla 1. května 1995.

Naše noviny jsou k dostání:

Zadní Třebaně: Poštovní úřad, Koloniál I. Jahelková, Večerka Roubal a dcera, Samočbsluha Jednota, trafikna na nádraží ČD; Hlásná Třebaně: Samočbsluha Jednota, pí. Tomková, pí. Jechová; Řevnice: Trafika Pod Selem, p. Holý.